

Bruxelles, den 12.2.2016
COM(2016) 67 final

2016/0039 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien

{SWD(2016) 30 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- Forslagets begrundelse og formål

Samtidig med at Tunesien siden revolutionen i 2011 har været beskæftiget med en langtrukken og skrøbelig politisk transition, har økonomien været præget af fortsat intern uro, ustabilitet i området (bl.a. følgerne af konflikterne i Libyen) og svage internationale forhold (navnlig i euroområdet). Denne negative udvikling har i høj grad svækket landets vækstresultater såvel som dets budgetstilling og betalingsbalance. Vækstudsigterne blev nedjusteret betydeligt som følge af den negative økonomiske virkning af terrorangreb (navnlig for turismen, transportsektoren og investeringer) samt produktionsforstyrrelser som følge af social uro, og denne situation påvirker den allerede svækkede betalingsbalance og budgetstilling negativt og er med til at skabe et stort finansieringsbehov.

Samtidig har landet fortsat gjort en stor indsats for at konsolidere de demokratiske mekanismer, bl.a. ved vedtagelsen af en ny forfatning i januar 2014, selv om den politiske transition ikke er foregået helt uden problemer og ustabile momenter.

I midten af april 2013 indgik Tunesien en aftale med Den Internationale Valutafond (IMF) om en 24-måneders standby-aftale på 1,75 mia. USD, som blev godkendt af IMF's bestyrelse i juni 2013 og senere forlænget til december 2015. I august 2013 anmodede landet EU om supplerende makrofinansiel bistand. I december 2013 tilbød Europa-Kommissionen at yde makrofinansiel bistand på 250 mio. EUR i form af lån (MFA-I), som Rådet og Europa-Parlamentet øgede til 300 mio. EUR og godkendte i maj 2014. Aftalememorandummet, som fastsætter de politiske betingelser for lånet, trådte i kraft i marts 2015.

Efter afslutningen på den sjette gennemgang af IMF-programmet i september anmodede Tunesien om en ny IMF-aftale af en varighed på sandsynligvis fire år. Det nye IMF-program er stadig under forhandling, men ventes at blive forelagt til godkendelse for IMF's bestyrelse i foråret 2016. MFA-I-foranstaltningen er godt i gang til trods for visse forsinkelser i gennemførelsen. Første rate blev udbetalt den 7. maj 2015, og eftersom Tunesien opfyldte betingelserne i aftalememorandummet med EU, blev den anden rate udbetalt den 1. december 2015. Tredje og sidste rate ventes at blive udbetalt i andet kvartal af 2016, under forudsætning af at betingelserne i aftalememorandummet er opfyldt.

I august 2015 sendte den tunesiske premierminister et brev til Kommissionens formand Jean-Claude Juncker, som blev fulgt op af et brev fra ministeren for udvikling, samarbejde og investeringer i december, med en anmodning om ny makrofinansiel bistand fra EU på 500 mio. EUR, som vil bidrage til det nye IMF-program. I betragtning af de store konsekvenser, som sikkerhedssituationen har for Tunesiens økonomi og eksterne finansieringsbehov i en periode, hvor landet er i færd med at konsolidere sin politiske transition, fremsætter Europa-Kommissionen et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om at yde ny makrofinansiel bistand (MFA-II) til Den Tunesiske Republik på højst 500 mio. EUR i form af mellemfristede lån, som tager udgangspunkt i den opdaterede vurdering af landets eksterne finansieringsbehov, der er foretaget sammen med IMF. Det foreslåede beløb er på linje med IMF-programmets forventede størrelse, de betydelige risici, som den tunesiske økonomi står over for, og EU's store engagement i Tunesiens politiske og økonomiske transition.

Den foreslåede makrofinansielle bistand vil inden for rammerne af det nye IMF-program hjælpe Tunesien med at dække en del af landets resterende behov for ekstern finansiering, som anslås til ca. 2,9 mia. USD i perioden 2016-2017. Det vil lette landets

betalingsbalanceproblemer og budgetsituation på kort sigt og samtidig støtte de tilpasnings- og reformprogrammer, der aftales med IMF og Verdensbanken, samt de reformer, der er aftalt under EU's budgetstøtteforanstaltninger, navnlig aftalen om statsopbygning, (Programme d'Appui à la Relance (PAR)). Den foreslåede MFA-II er i tråd med målene for den europæiske naboskabspolitik og det internationale samfunds indsats for at bistå Tunesien i disse vanskelige tider, bl.a. G7's Dauville-partnerskabsinitiativ.

Som nærmere beskrevet i det arbejdsdokument, der ledsager dette forslag, finder Kommissionen i den forbindelse og på grundlag af vurderingen af den politiske situation foretaget af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, at de politiske og økonomiske forudsætninger for makrofinansiel bistand af den foreslåede art og størrelse er opfyldt.

- Generel baggrund

Efter to års stabil, men lav, *BNP-vækst* inden for rammerne af IMF-programmet (2,3 % i både 2013 og 2014) er væksten i 2015 blevet justeret ned til 0,5 % i forhold til prognosen om en vækst på 3 % i begyndelsen af året. Tunesiens økonomi oplever et stort tilbageslag, der overvejende skyldes terrorangrebene i 2015, som har ramt de vigtigste økonomiske sektorer. Angrebene negative virkning på turistsektoren (som bidrager med ca. 7 % af BNP og beskæftiger omkring 15 % af arbejdsstyrken) og transportsektoren (som også bidrager med ca. 7 % af BNP, hvoraf 20 % udgøres af turistrejser) samt på stemningen blandt de udenlandske investorer, kombineret med forstyrrelser i fosfatproduktionen og i transportsektoren og andre sektorer (på grund af arbejdsstandsninger og strejker), har medvirket til denne nedjustering. De tunesiske myndigheder og IMF forventer, at væksten atter vil stige i 2016, forudsat at der ikke kommer yderligere chok, og at den vil blive understøttet af en genoptaget turisme og en normalisering af den indenlandske produktion. Dette basisscenarie er dog behæftet med kraftige nedadrettede risici.

De lave vækstrater vil under alle omstændigheder ikke være tilstrækkelige til at gøre et indhug i *arbejdsløsheden*, som fortsat ligger højt på 15 % og er særligt høj blandt unge og universitetsuddannede (over 30 %) og blandt kvinder (21,6 %). Samtidig er omkring 50 % af arbejdstagerne mellem 15 og 24 år stadig beskæftiget i den uformelle økonomi.

Inflationen lå i gennemsnit på 5,5 % i 2014 og udviser en nedadgående tendens, der kan tilskrives de faldende internationale råvarepriser, en stabil indenlandsk fødevarerproduktion, aftagende indenlandsk efterspørgsel og en forsigtig pengepolitik. Den samlede inflation ventes at ligge moderat på 4,9 % i 2015 og at forblive på omkring 4 % i de næste fem år.

Efter at have ført en stram *pengepolitik* mellem 2012 og midten af 2014 som reaktion på inflationspresset og forværringen af budgetsituationen og betalingsbalancen sænkede centralbanken i oktober sin toneangivende rente med 50 basispoint (til 4,25 %) for at hjælpe med at sætte gang i den vaklende BNP-vækst i en situation med faldende CPI-inflation.

Med hensyn til de *offentlige finanser* har Tunesien opnået en vis finanspolitisk konsolidering i 2014, idet det strukturelle budgetunderskud (som ikke omfatter omkostninger til rekapitalisering af banker og andre engangsforanstaltninger) faldt fra 5,1 % af BNP i 2013 til 4,2 % af BNP i 2014. Til trods for udgiftsbesparelser på grund af de lavere oliepriser ventes det strukturelle underskud imidlertid at stige til 4,7 % af BNP i 2015, hvilket overvejende kan tilskrives udgiftsforanstaltninger truffet efter terrorangrebene. Budgettet for 2016 indeholder planer om at bringe underskuddet tilbage på 4,2 % af BNP, hvilket overvejende skal sikres gennem indtægtsstigninger (delvist gennem indførelsen af moms) og udgiftsbesparelser på subsidier (hovedsageligt på grundlag af antagelser om lavere internationale oliepriser og en stabil vekselkurs). Ikke desto mindre vil den planlagte ansættelse af yderligere ca. 15 000

personer i den offentlige sektor (hovedsageligt i forsvars- og sikkerhedssektoren) medføre flere lønomkostninger.

Den *offentlige gæld* er fortsat med at stige og nåede op på 50 % af BNP i 2014. Den ventes at toppe på 61 % af BNP ved udgangen af 2018, før den atter vil begynde at falde. Den offentlige gældsafvikling vil desuden stige betydeligt i løbet af de næste to år (fra ca. 600 mio. USD i 2015 til mere end 1,4 mia. USD i 2017 og knap 1,2 mia. USD i 2018).

Hvis blikket rettes mod *betalingsbalancen*, steg underskuddet på de løbende poster yderligere i 2014 og nåede op på 8,9 % af BNP i forhold til 8,3 % af BNP i 2013, og det ventes fortsat at ligge på et ustabil højt niveau i 2015 til trods for de faldende oliepriser, den nedsatte indenlandske økonomiske aktivitet og forbedrede eksportresultater. De negative konsekvenser, som terrorangrebet i Sousse har haft på turismen, ventes at lægge et ekstra pres på det aktuelle underskud på de løbende poster og trække det ned på 8,8 % af BNP. Tilstrømningen af privat kapital til Tunesien er også aftaget siden 2011, hvilket svækker betalingsbalancen yderligere. De udenlandske direkte nettoinvesteringer, som udgjorde knap 5 % af BNP i 2005-2010, er faldet til lige over 2 % af BNP i de sidste to år.

På grund af de store underskud på de løbende poster og den lave kapitaltilstrømning har Tunesien i højere grad skullet ty til tilførselen af officielle finansielle midler. I 2015 lykkedes det Tunesien at dække en del af sit eksterne finansieringsgab ved i januar måned at udstede 10-årige euroobligationer på 1 mia. EUR til 5,75 %, som blev overtegnet af internationale investorer, til trods for at de ikke var omfattet af statsgarantier fra udenlandske donorer.

De officielle valutareserver endte 2014 på 7,7 mia. USD, eller svarende til kun akkurat tre måneders import, sammenlignet med det oprindelige mål på 9,0 mia. USD under IMF-programmet. Obligationsudstedelsen på 1 mia. USD i januar 2015 øgede valutareserven, men allerede ved udgangen af oktober var den faldet tilbage på ca. 6,5 mia. USD, eller lige under fire måneders import som følge af de faldende turismeindtægter efter terrorangrebene. Valutareserven ventes nu at ligge på 7,5 mia. USD i slutningen af 2015. Det er langt under de 8,2 mia. USD, som IMF havde forventet for slutningen af året i den sjette gennemgang af programmet (foretaget i september 2015), og under målet på 10,1 mia. EUR under det oprindelige program.

Udlandsgælden steg fra 48 % af BNP i 2011 til anslåede 56,2 % af BNP i 2014 og ventes at toppe med 72,3 % af BNP i 2018, før tendensen begynder at vende. Tunesiens kreditvurdering er blevet nedjusteret flere gange siden 2011, senest i 2014 (fra Ba2 til Ba3 af Moody's og fra BB til BB- af Standard & Poor's).

Tunesien står stadig over for at skulle gennemføre omfattende strukturreformer. Selv om landet i perioden 2000-2010 nød godt af en forholdsvis høj økonomisk vækst pr. indbygger (en af de højeste blandt de olieimporterende lande i Mellemøsten og Nordafrika), lider det fortsat under en række strukturelle svagheder. Landet er især alt for afhængigt af en eksportorienteret industri med lav værditilvækst beliggende langs kystlinjen, som bidrager til en uligevægtig regional økonomisk udvikling, og dets arbejdsmarked er præget af stivheder og kompetencemismatch, som især bidrager til en høj arbejdsløshed blandt de unge. Derudover opfattes økonomien som uigennemsigtig og præget af svag økonomisk styring, og vækstmodellen har derfor ført til en ulige fordeling af de økonomiske gevinster blandt befolkningen.

Overordnet set er der gjort begrænsede fremskridt med reformerne, hvilket delvist skyldes den skrøbelige politiske transition, men den seneste tids positive momentum virker opløftende, og regeringen er fortsat opsat på at fortsætte en positiv reformkurs. Der er allerede gjort et stort arbejde for at skabe grundlaget for vigtige reformer (navnlig inden for beskatning og

forvaltning, bedre rammevilkår for erhverv og investeringer samt reformer af finanssektoren), og det bør bane vejen for gennemførelsen af endnu mere vidtgående reformer. Andre reformer vil kræve yderligere mellemliggende trin og stærk politisk vilje og støtte for at blive gennemført til fulde (f.eks. en reform af politikken for prissubsidier og et bedre socialt sikkerhedsnet).

Den 7. juni 2013 godkendte IMF's bestyrelse som tidligere nævnt en toårig standby-aftale på 1,75 mia. USD (400 % af Tunesiens kvote), som efterfølgende blev forlænget til december 2015. Tunesien har anmodet IMF om en ny aftale, som ventes at have en varighed på 4 år og sandsynligvis vil blive støttet af en udvidet lånefacilitet (Extended Fund Facility). Programmet er stadig under forhandling, men ventes at blive forelagt til godkendelse for IMF's bestyrelse i foråret 2016. Det endelige beløb mangler at blive fastlagt, men det ventes at blive større end under den nuværende standby-aftale.

De opdaterede prognoser, som IMF udarbejdede i november, peger i retning af betydelige betalingsbalancebehov i perioden 2016-2017, idet det samlede eksterne finansieringsgab anslås til 5,1 mia. USD (2,7 mia. USD i 2016 og 2,4 mia. USD i 2017). Dette finansieringsgab kan hovedsageligt tilskrives tre forhold, nemlig et vedvarende stort underskud på de løbende poster, et behov for at opbygge valutaeserver i 2016-2017 samt forventningerne om en betydelig gældsafvikling, særligt i 2017. Den foreslåede nye makroøkonomiske bistand på 500 mio. EUR vil dække 19,2 % af det anslåede resterende finansieringsgab.

Tunesien har også tidligere modtaget finansiel bistand fra en række bilaterale donorer (især USA og Japan, men også Algeriet) samt andre multilaterale donorer (særligt Verdensbanken og Den Afrikanske Udviklingsbank), som sandsynligvis også vil bidrage med yderligere midler i den kommende periode. Blandt EU's forskellige bistandsforanstaltninger udgør den vellykkede implementering af MFA-I på 300 mio. EUR et væsentligt bidrag til gennemførelsen af vigtige reformer og er med til at tilvejebringe finansiel støtte, som der er hårdt brug for.

- Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Europa-Parlamentet og Rådet har tidligere vedtaget afgørelse nr. 534/2014/EU om makrofinansiel bistand til Tunesien for et beløb på 300 mio. EUR den 15. maj 2014¹.

- Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

EU ønsker at udvikle et nært forhold til Tunesien og støtte landets økonomiske og politiske reformer. I 1995 var Tunesien det første land i Det sydlige Middelhavsområde til at indgå en associeringsaftale med EU. Denne aftale, som trådte i kraft i 1998, udgør fortsat retsgrundlaget for det bilaterale samarbejde. Gennem EU's partnerskabspolitik er de bilaterale forbindelser blevet udbygget yderligere, bl.a. ved vedtagelsen af femårige handlingsplaner, der fastsætter de strategiske mål for samarbejdet (den seneste handlingsplan dækker perioden 2013-2017). Tunesien er desuden medlem af Middelhavsunionen, og landet har betydelige økonomiske bånd til EU. I 2008 tilendebrogte Tunesien afviklingen af told på industrivarer og blev dermed det første middelhavsland, der indgik en frihandelsaftale med EU. Tunesien er det naboland, som har den største andel af sin handel med EU, og i 2014 tegnede EU sig for 72,5 % af Tunesiens eksport, mens 64,7 % af landets import kom fra EU. Tunesien er også yderst afhængigt af EU med hensyn til udenlandske direkte investeringer og andre kapitalstrømme, pengeoverførsler og turistindtægter. I oktober 2015 indledte EU og Tunesien

¹ EUT L 151 af 21.5.2014, s. 9.

formelt forhandlingerne om et vidtgående og bredt frihandelsområde, der vil give Tunesien fuld adgang til EU's indre marked.

EU's makroøkonomiske bistand vil supplere de tilskud, der mobiliseres under Det Europæiske Naboskabsinstrument og paraplyprogrammet, og særligt bidrage til at opfylde de makroøkonomiske konditionaliteter under de pakker for budgetstøtte (PAR-IV og PAR-V), der implementeres af EU. Ved at støtte de tunesiske myndigheders indsats for at indføre passende rammer for den makroøkonomiske politik og strukturreformer vil EU's makroøkonomiske bistand øge merværdien og effektiviteten af EU's engagement og samlede intervention, også gennem andre finansielle instrumenter.

Siden det arabiske forår har EU ved forskellige lejligheder givet tilsagn om at ville støtte Tunesien i landets økonomiske og politiske reformproces. EU har fordoblet sin finansielle bistand i form af gavebistand og gjort landet til den største støttemodtager indtil videre under SPRING- og paraplyprogrammerne.

Selv om Tunesiens vej til demokrati ikke er helt uden vanskeligheder, og processen stadig er behæftet med en stor usikkerhed, har landet taget betydelige skridt til politisk reform. Der findes også en stærk ramme for bilaterale forbindelser mellem EU og Tunesien under associeringsaftalen, naboskabspolitikken og andre nyere initiativer, som er med til at styrke denne ramme.

Tunesien ventes således at opfylde de politiske forudsætninger, der finder anvendelse for EU's makroøkonomiske bistand til tredjelande, navnlig med hensyn til respekt for demokratiet, menneskerettighederne og retsstatsprincippet, og da det er et land, som EU varetager nære politiske og økonomiske forbindelser til. Kommissionens arbejdsdokument, som ledsager dette forslag, indeholder et bilag med en detaljeret vurdering af opfyldelsen af de politiske betingelser for makrofinansiel bistand udarbejdet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Forslaget om makrofinansiel bistand er i overensstemmelse med EU's tilsagn om at støtte Tunesiens økonomiske og politiske transition.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- Høring af interesserede parter

Makrofinansiel bistand ydes som en integrerende del af den internationale støtte til det økonomiske stabiliserings- og genopretningsprogram i Tunesien. Under udarbejdelsen af dette forslag om makrofinansiel bistand har Kommissionens tjenestegrene konsulteret Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, som allerede har iværksat betydelige finansieringsprogrammer og er i færd med at forberede nye. Den 10. december 2015 hørte Kommissionen Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, som tilsluttede sig forslaget. Kommissionen har desuden været i løbende kontakt med de tunesiske myndigheder.

- Indhentning og brug af ekspertbistand

Med hjælp fra eksterne eksperter foretog Kommissionen i december 2013 en operationel vurdering, hvori den kontrollerede kvaliteten og pålideligheden af Tunesiens offentlige finansielle kredsløb og administrative procedurer. Resultaterne heraf var gennemgående positive og blev delt med de tunesiske myndigheder og EU-delegationen i januar 2014 med henblik på det videre arbejde med mulige forbedringer.

- Konsekvensanalyse

EU's makrofinansielle bistand er et ekstraordinært nødinstrument til at håndtere betalingsblaaancekriser i tredjelande. Dette forslag om makrofinansiell bistand er derfor ikke underlagt et krav om gennemførelse af en konsekvensanalyse efter Kommissionens retningslinjer for bedre regulering (SWD(2015) 111 final), da det ud fra et politisk perspektiv er bydende nødvendigt at skride hastigt til værks i denne nødsituation, der kræver en hurtig indsats.

Mere generelt vil den makrofinansielle bistand, og det dertil knyttede økonomiske tilpasnings- og reformprogram, bidrage til at lette Tunesiens finansieringsbehov på kort sigt og samtidig støtte de politiske foranstaltninger, der tager sigte på at styrke betalingsbalancen og den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt samt sikre en holdbar vækst, jf. IMF-programmet. Det vil navnlig hjælpe med at øge effektiviteten og gennemsigtigheden af forvaltningen af de offentlige finanser og fremme strukturreformer med det endelige formål at bidrage til den finanspolitiske konsolidering og tilpasning af betalingsbalancen såvel som vækst i produktivitet og beskæftigelse, fremme en harmonisering af reglerne og en økonomisk integration med EU, herunder som led i den vidtgående og brede frihandelsaftale, der i øjeblikket er under forhandling.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- Resumé af forslaget

Den Europæiske Union stiller makrofinansiell bistand til rådighed for Tunesien op til et maksimalt beløb på 500 mio. EUR i form af et mellemfristet lån. Bistanden vil bidrage til at dække Tunesiens resterende behov for ekstern finansiering i 2016-2017 som fastslået af Kommissionen på grundlag af IMF's prognoser.

Bistanden vil blive udbetalt i tre lånerater på henholdsvis 200 mio. EUR, 150 mio. EUR og 150 mio. EUR. Den første rate ventes udbetalt i midten af 2016. Den anden rate, som er betinget af en række politiske foranstaltninger, vil kunne udbetales i fjerde kvartal af 2016. Den tredje og sidste rate vil under forudsætning af, at visse politiske betingelser er opfyldt, kunne stilles til rådighed i første halvdel af 2017. Bistanden vil blive forvaltet af Kommissionen, og der vil gælde specifikke bestemmelser om forebyggelse af svig og andre uregelmæssigheder i overensstemmelse med finansforordningen.

Som sædvanlig i forbindelse med ydelsen af makrofinansiell bistand vil udbetalingerne være betinget af vellykkede programgennemgange som led i den nye finansieringsaftale med IMF. Desuden skal Kommissionen og de tunesiske myndigheder fastlægge specifikke strukturreformforanstaltninger i et aftalememorandum. Kommissionen vil fokusere på strukturreformer, der tager sigte på at forbedre den overordnede makroøkonomiske forvaltning og forudsætningerne for bæredygtig vækst (f.eks. gennemsigtigheden og effektiviteten i forvaltningen af de offentlige finanser, finanspolitiske reformer, reformer til at styrke det sociale sikkerhedsnet, arbejdsmarkedsreformer samt reformer til at forbedre lovrammerne for handel og investeringer). Disse reformforanstaltninger skal understøtte myndighedernes reformdagsorden og supplere de programmer, der aftales med IMF, Verdensbanken og andre donorer samt de politiske programmer som led i EU's budgetstøtte. De skal være i overensstemmelse med de vigtigste reformprioriteter, som EU og Tunesien er nået til enighed om inden for rammerne af den fælles handlingsplan under naboskabspolitikken og andre strategiske dokumenter. De vil desuden bygge på de strukturreformer, der er implementeret under MFA-I.

Beslutningen om at udbetale hele den makrofinansielle bistand i form af lån er begrundet i Tunesiens udviklingsniveau (målt ved dets indkomst pr. indbygger) og gældsindikatorer. Den er også i overensstemmelse med den måde, som Tunesien behandles af Verdensbanken og IMF på. Tunesien er således ikke berettiget til finansiering på lempelige vilkår fra hverken IDA eller IMF's udvidede kreditfacilitet (ECF).

- Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 212 i TEUF.

- Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet er overholdt, eftersom målsætningerne om at genskabe den kortsigtede makroøkonomiske stabilitet i Tunesien ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne på egen hånd og bedre kan nås af Den Europæiske Union. De vigtigste grunde er budgetbegrænsningerne på nationalt plan og behovet for en stærk koordinering mellem donorerne for at maksimere bistandens omfang og virkning.

- Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet: Det er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå målsætningerne om kortsigtet makroøkonomisk stabilitet, og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Som konstateret af Kommissionen på grundlag af IMF's prognoser i forbindelse med den kommende låneaftale svarer MFA-II-bistanden til 19,2 % af det residuale finansieringsbehov for perioden 2016-2017. Dette er i overensstemmelse med standardreglerne for byrdefordeling i forbindelse med makroøkonomiske bistandsforanstaltninger. På grund af de tilsagn om bistand, som andre bilaterale donorer og multilaterale kreditorer har givet Tunesien, anses dette for at være en passende byrdefordeling for EU. Når der tages højde for den endnu ikke udbetalte tredje rate under MFA-I, vil den samlede finansielle bistand under MFA-I og MFA-II i perioden 2016-2017 svare til 23,4 % af det anslåede residuale finansieringsgab.

- Reguleringsmiddel/reguleringsform

Projektf finansiering eller teknisk bistand vil ikke være egnet eller tilstrækkeligt til at opfylde disse makroøkonomiske mål. Den største merværdi ved makrofinansiell bistand i forhold til andre EU-instrumenter vil være at lette det eksterne finansieringspres og bidrage til at skabe en stabil makroøkonomisk ramme, bl.a. ved at fremme en bæredygtig betalingsbalance- og budgetsituation, samt en passende ramme for strukturreformer. Ved at bidrage til indførelsen af en passende overordnet politisk ramme kan den makrofinansielle bistand øge effektiviteten af de aktioner, der finansieres i Tunesien under andre og mere snævert fokuserede finansielle EU-instrumenter.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den planlagte bistand vil blive ydet i form af et lån og skal finansieres via låntagning, som Kommissionen vil gennemføre på vegne af EU. Budgetomkostningerne ved bistanden vil svare til tilførslerne, med en sats på 9 % af de beløb, der udbetales i garantifonden for EU's eksterne långivning, fra budgetpost 01 03 06 ("tilførsler til Garantifonden"). Ud fra den antagelse, at den første og anden udbetaling af lånet på et samlet beløb på 350 mio. EUR vil

blive foretaget i 2016, og den tredje udbetaling af lånet på 150 mio. EUR vil blive foretaget i 2017, og i overensstemmelse reglerne for garantifondmekanismen, vil midlerne blive tilført budgetterne for 2018-2019. På grundlag af de aktuelle fremskrivninger om udnyttelsen af budgetpost 01 03 06 vurderer Kommissionen, at budgettet kan dække foranstaltningen.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

- Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en udløbsklausul. Den foreslåede makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år regnet fra den første dag efter aftalememorandumets ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen²,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union ("Unionen") og Den Tunesiske Republik ("Tunesien") udvikles inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. Tunesien var det første Middelhavsland til at indgå en associeringsaftale med EU den 17. juli 1995, som trådte i kraft den 1. marts 1998. Som led i denne associeringsaftale tilendebragte Tunesien i 2008 afviklingen af tolden på industrivarer, hvorved Tunesien blev det første Middelhavsland, der indgik en frihandelsaftale med Unionen. Den bilaterale politiske dialog og det økonomiske samarbejde er blevet videreudviklet inden for rammerne af handlingsplaner under naboskabspolitikken, hvoraf den seneste dækker perioden 2013-2017.
- (2) Efter revolutionen og afsættelsen af præsident Ben Ali den 14. januar 2011 afholdt Tunesien sit første frie og demokratiske valg den 23. oktober 2011. I januar 2014 blev der vedtaget en ny forfatning, og i fjerde kvartal af 2014 blev der afholdt parlaments- og præsidentvalg, hvor de centrale politiske aktører samlede sig om en fælles indsats for at gennemføre reformer og indføre et fulgyldigt demokratisk system.
- (3) Parallelt med den politiske transition har den tunesiske økonomi været påvirket af fortsatte interne uroligheder, ustabilitet i området (bl.a. følger af konflikterne i Libyen) og svage internationale forhold (navnlig i Unionen, som er Tunesiens vigtigste handelspartner). Denne negative udvikling har betydeligt svækket landets vækstresultater såvel som dets budgetstilling og betalingsbalance.
- (4) Siden 2011 har Unionen som følge af de politiske forandringer i Tunesien erklæret sit utvetydige engagement i at støtte landets økonomiske og politiske reformproces. Unionen har øget sin finansielle bistand til Tunesien, styrket samarbejdet på mange områder, bl.a. inden for civilsamfundet og valgsystemet, sikkerhed, regional udvikling og sociale og økonomiske reformer. Den har åbnet mulighed for at indgå en

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Europa-Parlamentets udtalelse af ... og Rådets afgørelse af

vidtgående og bred frihandelsaftale, og forhandlingerne herom blev indledt i oktober 2014.

- (5) I denne vanskelige økonomiske og finansielle situation indgik de tunesiske myndigheder og Den Internationale Valutafond (IMF) i april 2013 en ikkeforebyggende treårig standby-aftale på 1 150 mio. SDR til støtte for Tunesiens økonomiske tilpasnings- og reformprogram, som blev forlænget til udgangen af 2015. Der er i alt blevet trukket 1,5 mia. USD under IMF-programmet efter gennemførelsen af seks programgennemgange.
- (6) I august 2013 anmodede Tunesien Unionen om supplerende makrofinansiel bistand. Det førte til vedtagelsen i maj 2014 af makrofinansiel bistand på 300 mio. EUR i form af lån (MFA-I)⁴. Aftalememorandummet, som fastsætter de politiske betingelser for MFA-I, trådte i kraft den 4. marts 2015. Efter implementeringen af de aftalte politiske foranstaltninger blev den første rate af MFA-I udbetalt den 7. maj 2015, og den anden rate udbetalt den 1. december 2015.
- (7) Unionen har som led i sit normale samarbejdsprogram stillet 524 mio. EUR til rådighed i gavebistand for perioden 2011-2015 til støtte for Tunesiens økonomiske og politiske reformdagsorden. Desuden er der under SPIRNG-programmet (støtte til partnerskaber, reformer og inklusiv vækst) bevilget 155 mio. EUR til Tunesien i 2011-2013 og 122 mio. EUR under paraplyprogrammet i 2014-2015. Den Europæiske Investeringsbank har desuden ydet lån på 1 338 mio. EUR siden 2011.
- (8) I 2015 blev den tunesiske økonomi alvorligt påvirket af flere terrorangreb, som var rettet mod centrale økonomiske sektorer såsom turisme og transport, og som havde til formål at forstyrre konsolideringen af den politiske transition. Disse angreb har bremset det begyndende økonomiske opsving, som var ved at blomstre op i Tunesien. Kombineret med den vedvarende ustabilitet i området (herunder genoplivelsen af konflikten i Libyen) og de fortsat svage økonomiske forhold i Europa og resten af verden har disse begivenheder forværret Tunesiens allerede svage betalingsbalance og budgetstilling. Det har skabt store huller i budgettet og betydelige eksterne finansieringsgab.
- (9) I denne vanskelige situation har Unionen gentaget sit tilsagn om at støtte Tunesien i landets økonomiske og politiske reformproces. Dette tilsagn kom navnlig til udtryk i konklusionerne fra mødet i associeringsrådet mellem Unionen og Tunesien i marts 2015 samt i Rådets konklusioner af 20. juli 2015 oven på terrorangrebene i Sousse i juni 2015. Den politiske og økonomiske støtte fra Unionen til Tunesiens reformproces er i overensstemmelse med Unionens politik over for det sydlige Middelhavsområde, som fastsat i forbindelse med naboskabspolitikken.
- (10) Efter forværringen af Tunesiens økonomiske og finansielle situation har IMF og Tunesien indledt forhandlinger om en ny opfølgende aftale med IMF om et større beløb, som kunne tage form af en udvidet lånefacilitet ("Extended Fund Facility") og ventes at have en varighed på fire år begyndende i foråret 2016. Det nye IMF-program vil sigte mod at afhjælpe Tunesiens kortsigtede betalingsbalanceproblemer og samtidig støtte gennemførelsen af stærke tilpasningsforanstaltninger.
- (11) I august 2015 anmodede Tunesien med henvisning til de forværrede økonomiske forhold og fremtidsudsigter Unionen om yderligere makrofinansiel bistand.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 534/2014/EU af 15. maj 2014 om makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 9).

- (12) Eftersom Tunesien er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør landet betragtes som berettiget til at modtage makrofinansiel bistand fra Unionen.
- (13) Unionens makrofinansielle bistand bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, som sigter mod at dække modtagerens umiddelbare behov for ekstern finansiering, og bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke øjeblikkelige tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger for at forbedre betalingsbalancen på kort sigt.
- (14) Eftersom der stadig findes et stort resterende eksternt finansieringsgab på Tunesiens betalingsbalance, som overstiger de midler, der stilles til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, anses Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien, i kombination med IMF-programmet, under de nuværende ekstraordinære omstændigheder for at være et hensigtsmæssigt svar på Tunesiens anmodning om støtte til den økonomiske stabilisering. Unionens makrofinansielle bistand vil støtte Tunesiens økonomiske stabilisering og strukturreformdagsorden, idet den supplerer de midler, der stilles til rådighed som led i IMF's finansielle ordning.
- (15) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genoprettelsen af en holdbar ekstern finansieringssituation i Tunesien og derved støtte den økonomiske og sociale udvikling.
- (16) Fastsættelsen af beløbet for Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en omfattende kvantitativ vurdering af Tunesiens resterende behov for ekstern finansiering og tager hensyn til landets evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, landet har til rådighed. Unionens makrofinansielle bistand bør supplere IMF's og Verdensbankens programmer og midler. Fastsættelsen af bistandsbeløbet tager også højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer og behovet for at sikre en rimelig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt for den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i Tunesien og merværdien af Unionens samlede engagement.
- (17) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne foranstaltninger, og andre af Unionens relevante politikker.
- (18) Unionens makrofinansielle bistand bør støtte Unionens eksterne politik over for Tunesien. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele det makrofinansielle bistandsforløb med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.
- (19) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Tunesiens tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt landets tilslutning til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.
- (20) Det bør være en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer – herunder et parlamentarisk flerpartisystem – og retsstatsprincippet, samt sikrer respekt for menneskerettighederne. De specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør samtidig være at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer i Tunesien og at fremme strukturreformer, der har til formål at støtte en holdbar og inklusiv vækst, jobskabelse og finanspolitik

konsolidering. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør regelmæssigt føre kontrol med, at såvel forudsætningerne opfyldes, som at disse målsætninger nås.

- (21) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med denne makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør Tunesien vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe svig, korrupktion og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, og at Revisionsretten foretager den fornødne revision.
- (22) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets bemyndigelse (som budgetmyndighed).
- (23) Størrelsen af den hensættelse, der kræves til den makrofinansielle bistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- (24) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt holde dem underrettet om udviklingen i forbindelse med bistanden og forsyne dem med den relevante dokumentation.
- (25) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁵.
- (26) Unionens makrofinansielle bistand bør ledsages af økonomisk-politiske betingelser, som nedfældes i et aftalememorandum. For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser, samt af effektivitetshensyn, bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle om disse betingelser med de tunesiske myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til denne forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien bør undersøgelsesproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet og på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiell bistand på højst 500 mio. EUR til rådighed for Tunesien ("Unionens makrofinansielle bistand") for at støtte Tunesiens økonomiske stabilisering og omfattende reformdagsorden. Bistanden skal bidrage til at dække Tunesiens betalingsbalancebehov som angivet i IMF-programmet.
2. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til Tunesien i form af lån. Kommissionen bemyndiges til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner med henblik på at udlåne dem til Tunesien. Lånene skal have en gennemsnitlig løbetid på højst 15 år.

3. Kommissionen forvalter frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand på en måde, der er i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der er indgået mellem Den Internationale Valutafond (IMF) og Tunesien, og med de centrale principper og målsætninger i de økonomiske reformer, som er fastlagt i associeringsaftalen mellem EU og Tunesien inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. Kommissionen holder regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder udbetalingen heraf, og forsyner i god tid disse institutioner med den relevante dokumentation.
4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år regnet fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.
5. Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et afgørende fald i Tunesiens finansieringsbehov i forhold til de oprindelige prognoser, nedsætter Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, størrelsen af bistanden, eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

1. Det er en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer – herunder et parlamentarisk flerpartisystem – og retsstatsprincippet, samt sikrer respekt for menneskerettighederne.
2. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kontrollerer, at disse forudsætninger overholdes i hele den periode, hvor Unionen yder makrofinansiel bistand.
3. Stk. 1 og 2 anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU⁶.

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, med de tunesiske myndigheder klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser med fokus på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt, og disse betingelser fastlægges i et aftalememorandum ("aftalememorandummet"). De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som Tunesien gennemfører med støtte fra IMF.
2. Betingelserne i stk. 1 har især til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af systemerne for forvaltning af de offentlige finanser i Tunesien og for anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med Unionens politik i forhold til tredjelande skal også

⁶ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

tages med i betragtning ved udformningen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med de fremskridt, der gøres i retning af disse mål.

3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og de tunesiske myndigheder.
4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, fortsat er opfyldt, herunder om Tunesiens økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. I den forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

1. Kommissionen stiller Unionens makrofinansielle bistand til rådighed for Tunesien i tre lånerater, forudsat at betingelserne i stk. 3 er opfyldt. Raternes størrelse fastsættes i det aftalememorandum, der er omhandlet i artikel 3.
2. Unionens makrofinansielle bistand finansieres om nødvendigt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009⁷.
3. Kommissionen frigiver raterne under forudsætning af, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forudsætningen i artikel 2 er opfyldt
 - b) kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af et politisk program, der omfatter stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger støttet af en ikke-forebyggende IMF-kreditaftale og
 - c) tilfredsstillende gennemførelse af de økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet.

Anden rate frigives i princippet ikke tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate. Tredje rate frigives i princippet ikke tidligere end tre måneder efter frigivelsen af anden rate.

4. Såfremt betingelserne i stk. 3 ikke opfyldes kontinuerligt, suspenderer Kommissionen midlertidigt eller annullerer udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne til denne suspendering eller annullering.
5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til Tunesiens centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til Tunesiens finansministerium som den endelige modtager.

Artikel 5

1. Låntagnings- og långivningstransaktioner relateret til Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i euro med samme valørdato og må ikke indebære nogen

⁷ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

ændring af løbetiden for Unionen eller udsætte den for eventuelle valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.

2. Tillader omstændighederne det, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.
3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner gennemføres i overensstemmelse med stk. 1 og 4 og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.
4. Alle Unionens omkostninger relateret til låntagnings- og långivningstransaktioner, der gennemføres som led i denne afgørelse, afholdes af Tunesien.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁸ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁹.
2. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres ved direkte forvaltning.
3. Den låneaftale, der indgås med de tunesiske myndigheder, skal indeholde bestemmelser, som:
 - a) sikrer, at Tunesien regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tager retlige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse
 - b) sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95¹⁰, Rådets forordning

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

¹⁰ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

(Euratom, EF) nr. 2185/96¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹²

- c) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, eller dens repræsentant til at foretage kontrol og inspektion på stedet
 - d) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådighedsperioden for Unionens makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og revision på stedet, f.eks. operationelle vurderinger
 - e) sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at Tunesien i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korrupsion eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser.
4. Inden gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand undersøger Kommissionen ved hjælp af en operationel vurdering, om Tunesien råder over fornuftige finansielle arrangementer, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 8

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en vurdering af denne gennemførelse. I rapporten:
 - a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand
 - b) vurderes Tunesiens økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger
 - c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Tunesiens aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af ratene af Unionens makrofinansielle bistand.
2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens

¹¹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Afgørelse om yderligere makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹³

Politikområde: Afsnit 01 – Økonomiske og finansielle anliggender

Aktivitet: 03 – Internationale økonomiske og finansielle anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

X Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

"At fremme velfærd uden for EU"

De vigtigste aktivitetsområder med relation til GD ECFIN er følgende:

1. Fremme af gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik ved at udbygge den økonomiske analyse og styrke den politiske dialog og rådslagning om de økonomiske aspekter af handlingsplanerne.

2. Udvikling, overvågning og gennemførelse af makrofinansiel bistand til partnerlande uden for EU i samarbejde med de relevante internationale finansielle institutioner.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1: "Tilvejebringelse af makrofinansiel bistand til tredjelande med henblik på at løse deres betalingsbalancekriser og genskabe holdbarheden i gælden over for udlandet"

Berørte ABM/ABB-aktiviteter: Internationale økonomiske og finansielle relationer, global styring.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Den foreslåede bistand består af et EU-lån på 500 mio. EUR til Den Tunesiske Republik ("Tunesien"). Formålet med bistanden er at bidrage til en mere holdbar betalingsbalancesituation. Bistanden udbetales i tre rater og skal hjælpe landet igennem den vanskelige økonomiske situation og betalingsbalancesituation, som er blevet forværret af terrorangrebene i 2015 og den vedvarende interne og regionale uro. Den vil også fremme strukturreformer, som skal styrke den holdbare økonomiske vækst og forvaltningen af de offentlige finanser.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Myndighederne skal regelmæssigt indberette en række indikatorer til Kommissionen og aflægge detaljeret rapport om opfyldelsen af de aftalte politikbetingelser forud for udbetalingen af anden og tredje rate af bistanden.

¹³ ¹³ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret forvaltning) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

Kommissionens tjenestegrene vil løbende overvåge den offentlige finansforvaltning efter den operationelle vurdering af de finansielle kredsløb og administrative procedurer i Tunesien, der foretages i forbindelse med forberedelsen af denne foranstaltning. EU's delegation i Tunesien vil også foretage regelmæssige indberetninger om emner, der er relevante for overvågningen af bistanden. Kommissionens tjenestegrene vil holde tæt kontakt med IMF og Verdensbanken for at drage fordel af den indsigt, de har fået i forbindelse med deres igangværende aktiviteter i Tunesien.

Den foreslåede lovgivningsmæssige afgørelse indeholder bestemmelser om en årlig rapport til Rådet og Europa-Parlamentet, som skal omfatte en vurdering af gennemførelsen af denne foranstaltning. Der vil blive udført en uafhængig efterfølgende evaluering af bistanden inden for to år efter gennemførelsesperiodens udløb.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Udbetalingen af bistanden er betinget af, at der opnås tilfredsstillende resultater ved gennemførelsen af det kommende økonomiske program mellem Tunesien og IMF, som ventes at være på plads i marts 2016. Derudover aftaler Kommissionen med de tunesiske myndigheder specifikke politikbetingelser, som er opført i et aftalememorandum og skal opfyldes, før den anden og tredje rate frigives af Kommissionen.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Ved at hjælpe landet med at komme sig oven på det økonomiske chok, der skyldes terrorangrebene i 2015 og den interne og regionale uro, vil den foreslåede makrofinansielle bistand fremme makroøkonomisk stabilitet og økonomiske reformer og samtidig støtte konsolideringen af landets politiske transition. Ved at supplere de ressourcer, der stilles til rådighed af de internationale finansielle institutioner, EU og andre donorer, vil den bidrage til den samlede effektivitet af den finansielle hjælpepakke fra det internationale donorsamfund.

Det foreslåede program vil også styrke regeringens reformbestræbelser og dens ønske om nærmere forbindelser med EU. Dette kan bl.a. nås ved at fastlægge hensigtsmæssige betingelser for udbetalingen af bistanden. Set i en større sammenhæng vil programmet desuden sende et signal til de øvrige lande i regionen om, at EU i en tid med økonomiske vanskeligheder fortsat er parat til at støtte lande, der iværksætter politiske reformer.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Siden 2004 er der i alt foretaget 16 efterfølgende evalueringer af makrofinansielle bistandsforanstaltninger. I disse evalueringer konkluderes det, at makrofinansielle bistandsforanstaltninger reelt – om end nogle gange i beskedent og indirekte omfang – bidrager til at forbedre den økonomiske stilling over for udlandet og den makroøkonomiske stabilitet samt til gennemførelsen af strukturreformer i modtagerlandet. I de fleste tilfælde havde den makrofinansielle bistand en positiv indvirkning på modtagerlandets betalingsbalance og bidrog til at lempe budgetmæssige begrænsninger. De medførte også en lidt større økonomisk vækst.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

EU er blandt Tunesiens største donorer. Den finansielle bistand under det europæiske naboskabsinstrument og, før da, under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument beløb sig til 801 mio. EUR i perioden 2011-2015, herunder 277 mio. EUR under SPRING- og paraplyprogrammerne (henholdsvis 155 mio. EUR og

122 mio. EUR). Disse midler blev suppleret med finansiering fra andre EU-instrumenter, dvs. stabilitetsinstrumentet, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, naboskabsinvesteringsfaciliteten og tematiske programmer inden for rammerne af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde. Den Europæiske Investeringsbank har desuden ydet lån op til 1 338 mio. EUR siden 2011, heraf 200 mio. EUR i 2015. Endelig er MFA-I på 300 mio. EUR, som blev godkendt i 2014, blevet gennemført med succes, og kun den sidste rate på 100 mio. EUR mangler at blive udbetalt.

Den største merværdi ved den makrofinansielle bistand i forhold til andre EU-instrumenter er et bidrag til at skabe stabile makroøkonomiske rammer, blandt andet ved at fremme en holdbar betalingsbalance- og budgetsituation, samt en hensigtsmæssig ramme for strukturreformer. Makrofinansiell bistand er ikke en fast finansiel støtte og er heller ikke beregnet til at støtte den økonomiske og sociale udvikling i modtagerlandene. Den skal ophøre, så snart landets eksterne finansielle situation er blevet bragt tilbage på en holdbar kurs. Derefter afløses den af EU's almindelige samarbejdsbistandsinstrumenter.

Den makrofinansielle bistand er også beregnet til at supplere interventioner fra de internationale finansielle institutioner, navnlig de tilpasnings- og reformprogrammer, der er støttet af IMF's udvidede lånefacilitet (Extended Fund Facility) og Verdensbankens udviklingspolitiske lån (Development Policy Loans).

1.6. Varighed og finansielle virkninger

X Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

X Forslag/initiativ gældende i 2,5 år fra aftalememorandumets ikrafttræden som angivet i afgørelsens artikel 1, stk. 4

X Finansielle virkninger fra 2016 til 2019

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁴

X **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Denne bistand er af makroøkonomisk karakter, og den er udformet i overensstemmelse med det kommende IMF-støttede økonomiske program. Kommissionens overvågning af foranstaltningen finder sted på grundlag af udviklingen i gennemførelsen af IMF-programmet og de specifikke reformforanstaltninger, der skal fastlægges i et aftalememorandum med de tunesiske myndigheder (jf. også punkt 1.4.4).

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Den foreslåede makrofinansielle bistand er forbundet med risici af både forvaltningsmæssig og politisk karakter.

Der er risiko for, at den makrofinansielle bistand, som ikke er øremærket til bestemte udgifter, kan anvendes på svingagtig vis. Generelt findes denne risiko i forbindelse med

¹⁴ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

faktorer som kvaliteten af forvaltningssystemerne i centralbanken og finansministeriet og tilstrækkeligheden af de interne og eksterne revisionsmuligheder.

En anden risiko følger af den interne sikkerhedssituation, navnlig risikoen for terrorangreb, som kan lede til endnu større ustabilitet i vigtige økonomiske sektorer, svække myndighedernes politiske engagement i gennemførelsen af nødvendige reformer og fyre op under den sociale uro. Hvis tilpasningen kører af sporet, risikerer det at hæmme gennemførelsen af målene under IMF-programmet, bringe den makroøkonomiske stabilitet i fare og forhindre en effektiv udbetaling af MFA-II. Der er også en betydelig risiko forbundet med de politiske konflikter i området, navnlig konflikten i Libyen, som påvirker Tunesiens økonomiske og sociale situation negativt, bl.a. som følge af tilstrømningen af libyske flygtninge.

Endelig er der en risiko forbundet med en mulig afmatning i EU og resten af verden (i betragtning af Tunesiens store afhængighed af EU's marked) og en eventuel stigning i de internationale energi- og fødevarerpriser, som vil have stor indvirkning på Tunesiens budgetstilling og betalingsbalancesituation.

2.2.2. *På tænkt(e) kontrolmetode(r)*

Den makrofinansielle bistand vil blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og af Den Europæiske Revisionsret.

2.2.3. *Omkostninger og fordele ved kontrollen og omfanget af sandsynlig misligholdelse*

Basisomkostningerne for Kommissionen i forbindelse med verificering og kontrol er beskrevet i tabel 3.2.1. Der er desuden omkostninger for Den Europæiske Revisionsret og ved mulige OLAF-interventioner. Den operationelle vurdering, der blev foretaget af Kommissionens tjenestegrene i 2014, bidrager ikke kun til at vurdere risici for misbrug af midlerne, men giver som en yderligere fordel nyttige oplysninger om de nødvendige reformer inden for forvaltningen af de offentlige finanser, som afspejles i de politiske betingelser, der er knyttet til foranstaltningen. Med hensyn til omfanget af sandsynlig misligholdelse vurderes risikoen for misligholdelse (i form af manglende tilbagebetaling af lånet eller misbrug af midlerne) at være lav på grundlag af de erfaringer, der er gjort med instrumentet for makrofinansiell bistand siden dets indførelse.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

For at mindske risiciene for svigagtig anvendelse vil der blive truffet en række foranstaltninger:

For det første vil aftalememorandummet og låneaftalen indeholde en række bestemmelser om inspektion, forebyggelse af svig, revisioner og inddrivelse af midler i tilfælde af svig eller korrupsion. Bistanden vil desuden blive indbetalt på en særlig konto i Tunesiens centralbank.

For det andet foretog Kommissionens tjenestegrene i januar 2014 med hjælp fra eksterne konsulenter en operationel vurdering for at undersøge pålideligheden af de officielle finansielle kredsløb og administrative procedurer, der er relevante for denne type bistand. I vurderingen blev det konkluderet, at der findes tilstrækkeligt effektive rammer for en forsvarlig økonomisk forvaltning af den makrofinansielle bistand i Tunesien. Kommissionen har ladet nogle af anbefalingerne fra den operationelle vurdering indgå i betingelserne vedrørende reformen af forvaltningen af de offentlige finanser under MFA-I-programmet, og agter også at gøre dette med hensyn til betingelserne i forbindelse med den

nye makrofinansielle bistand. Kommissionen gør desuden brug af andre budgetstøtteforanstaltninger til at hjælpe de tunesiske myndigheder med at forbedre systemerne for forvaltning af de offentlige finanser, og denne indsats støttes også af andre donorer.

Endelig vil bistanden blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og af Den Europæiske Revisionsret.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

01 03 02: Makrofinansiell bistand

01 04 01 14 – Tilførsler til Garantifonden

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftsart	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽¹⁵⁾	fra EFTA-lande ¹⁶	fra kandidatlande ¹⁷	fra tredje-lande	i henhold til finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
4	01 03 02 Makrofinansiell bistand	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	01 04 01 14 Tilførsler til Garantifonden	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

01 04 01 04 – Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån, som EU har optaget med henblik på makrofinansiell bistand til tredjelande. Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande skal tilføres midler i overensstemmelse med forordningen om oprettelse af fonden som ændret. I overensstemmelse med denne forordning er lånene baseret på det udestående beløb ved udgangen af et år. Garantifonden tilføres midler fra budgetpost 01 04 01 14 ("tilførsler til Garantifonden") med en sats på 9 % af de samlede udestående forpligtelser. Tilførselsbeløbet beregnes ved begyndelsen af år "n" som differencen mellem målbeløbet og fondens nettoaktiver ved udgangen af år "n-1". Dette tilførselsbeløb opføres i år "n" i budgetudkastet for år "n+1" og indbetales i én transaktion ved begyndelsen af år "n+1" fra budgetposten "Tilførsler til Garantifonden" (01 04 01 14). Det betyder, at 9 % (maks. 45 mio. EUR) af det reelt udbetalte beløb vil blive taget med i betragtning i målbeløbet ved udgangen af år "n-1" med henblik på beregningen af tilførselsbeløbet til fonden.

¹⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

Den budgetpost ("p.m."), der afspejler budgetgarantien for lånet, vil kun blive aktiveret, såfremt der rent faktisk gøres brug af garantien. Det forventes ikke, at der vil blive gjort brug af garantien.

Nye budgetposter, som der er søgt om: ikke relevant.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme: 4

GD: ECFIN			År 2016 ¹⁸	År 2017	År 2018	År 2019	I ALT
• Aktionsbevillinger							
Budgetpost 01 04 01 14 Tilførsler til Garantifonden	Forpligtelser	(1a)			31,5	13,5	45
	Betalinger	(2 a)			31,5	13,5	45
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ¹⁹ (operationel vurdering og efterfølgende evaluering)							
Budgetpost 01 03 02	Forpligtelser	(3)			0,15		0,15
	Betalinger	(3a)			0,05	0,10	0,15
Bevillinger I ALT til GD ECFIN	Forpligtelser	=1+1a +3			31,65	13,5	45,15
	Betalinger	=2+2a +3			31,55	13,6	45,15

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)			31,65	13,5	45,15
	Betalinger	(5)			31,55	13,6	45,15
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)					

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6			31,65	13,5	45,15
	Betalinger	=5+ 6			31,55	13,6	45,15

¹⁸ Det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:		5	"Administration"				
			År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	I ALT
GD: ECFIN							
• Menneskelige ressourcer			0,039	0,029	0,021	0,016	0,105
• Andre administrationsudgifter			0,025	0,015			0,040
I ALT GD ECFIN		Bevillinger	0,064	0,044	0,021	0,016	0,145
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme		(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,064	0,044	0,021	0,016	0,145

i mio. EUR (tre decimaler)

			År 2016 ²⁰	År 2017	År 2018	År 2019	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme		Forpligtelser	0,064	0,044	31,671	13,516	45,295
		Betalinger	0,064	0,044	31,571	13,616	45,295

²⁰ Det år, hvor gennemførelsen af forslaget begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultat

SPECIFIKT MÅL NR. 1

		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019			
Type		Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater	Omkostninger i alt
- Resultat 1	Efterfølgende evaluering					1	0,15			1	0,15
- Resultat 2	Tilførsler til Garantifonden					1	31,5	1	13,5	2	45
Subtotal for specifikt mål nr. 1						2	31,65	1	13,5	3	45,15
OMKOSTNINGER I ALT						2	31,65	1	13,5	3	45,15

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2016 ²¹	År 2017	År 2018	År 2019	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,039	0,029	0,021	0,016				0,105
Andre administrationsudgifter	0,025	0,015						0,040
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,064	0,044	0,021	0,016				0,145
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
I ALT	0,065	0,044	0,021	0,016				0,145

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller ved omfordeling inden for GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

²¹ Det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
01 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,39	0,29	0,21	0,16			
XX 01 01 02 (Delegationer)							
XX 01 05 01 (Indirekte forskning)							
10 01 05 01 (Direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter (FTE))²³							
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den "samlede bevillingsramme")							
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy²⁴	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
xx 01 05 02 (KA, V, UNE - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (specificeres)							
I ALT	0,39	0,29	0,21	0,16			

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektoratet i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Omkostningerne til det nødvendige personale anslås på grundlag af 30 % af de årlige udgifter til en tjenestemand i lønklasse AD5 - AD12.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Kontorchefer: Føre tilsyn med og forvalte transaktionen, vedtage rapporter om låneaftalen, lede besøg og vurdere fremskridt med hensyn til opfyldelse af betingelser. Kontor: Udarbejde aftalememorandummet, samarbejde med myndighederne og de internationale finansieringsinstitutter samt med eksterne eksperter ved operationelle vurderinger og efterfølgende evalueringer, gennemføre kontrolbesøg, udarbejde rapporter fra Kommissionens tjenestegrene, udarbejde kommissionsprocedurer for forvaltning af bistanden.
Eksternt personale	Ikke relevant

²³ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

²⁴ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- X Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- X Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.